

N^o

VERBINDING

3

oktober 2020

REPORTAGE

Boer en bouwer
aan tafel over
de stikstofcrisis

MELKVEEBEDRIJF

Investeren om
te overleven

BETOOG

Hermen Vreugdenhil:
'De pijn eerlijk verdelen'

HERMINEKE

'Een toekomst zonder
boeren is onmogelijk'

COLUMN

Jochem Noordermeer en Hermineke Vonk schrijven om de beurt een column voor Verbinding.

Boertje loeren

Sinds het overlijden van mijn vader avonturier ik jaarlijks met mijn moeder. In de zomer gaan we een paar dagen op stap, met onze bestelbus. Eerst een Caddy, inmiddels een iets grotere. We slapen in de auto en sinds de nieuwe auto passen de deuren dicht mét de voeten binnenboord en is het luchtbed vervangen door een echt matras.

Mijn moeder is inmiddels tachtig en zit dus in de risicogroep wat betreft corona, maar verder is ze nog bijzonder vijf. En we geloven dan wel in het eeuwige leven, maar dat is geen garantie voor nog een jarenlange vakantie. Dus we bedachten een coronaproof alternatief voor dit jaar. Geen campings, geen drukte, maar boerenstilte. Een oproep in de boerinnengroep van Facebook leverde wel 25 reacties op en daarvan hebben we er vier uitgekozen. De vijfde nacht was bij een Herder in een prachtige pastorietuin. En zo zijn we langs de IJssel gereden, van Kampen naar Lobith. Uitgerust met een emmer water, een porta potti en een campinggasstel.

Op alle bedrijven waar we kwamen klonk een ander verhaal. Door omvang van het bedrijf, keuze van de bedrijfstak, weersgevoeligheid, grondsoort, voerkeuzes, melksysteem, leeftijd en alle andere omstandigheden waar de boer wel of geen invloed op heeft, zijn er volgens mij geen identieke bedrijven te vinden. Dat maakt het 'boertje loeren' altijd zo leuk. Hoe bestaat het toch dat de media zo vaak spreken over 'de boeren'? Hoeveel boeren voelen zich dan eigenlijk aangesproken? Toch vond ik één gemene deler, want ik ontmoette allemaal boeren die, ondanks de lastige tijd, vooruit keken en (nieuwe) plannen maakten. Doordat de boer altijd werkt met leven en dood, met meevallers en tegenslagen, is het volgens mij de beroepsgroep met de meeste veerkracht. Een boer is geleerd om mee te bewegen op de golven van het leven. En mijn moeder liet zien dat er niks nieuws onder de zon is. Bij haar ouders werden in de oorlog negen van de tien koeien gevorderd en met de superheffing moest mijn vader in één klap een derde van de veestapel inleveren. En toch boerden ze voort. En zo doen de boeren van deze tijd het nog steeds, zo leerde ik langs de IJssel. Een toekomst zonder boeren is alleen hierom al onmogelijk.

19

Hermineke

Hermineke Vonk (1971) runt samen met haar man een veehouderij (95 koeien) en een B&B/groepsaccommodatie (15 bedden) in Goudriaan (Zuid-Holland). Daarnaast is ze als docent, trainer, coach en auteur actief onder haar eigen naam hermineke.nl, binnen kerk, school en de agrarische sector.